

Nie boję się lekarza

Zabawy w kąciku lekarskim

Jolanta JABŁOŃSKA

Jednymi z zadań przedszkola w nowej podstawie programowej, która obowiązuje od września 2017 roku, jest *tworzenie sytuacji sprzyjających rozwojowi nawyków i zachowań prowadzących do samodzielności, dbania o zdrowie, sprawność ruchową i bezpieczeństwo. Tworzenie warunków umożliwiających dzieciom swobodny rozwój i zabawę oraz współdziałanie z rodzicami, różnymi środowiskami na rzecz kreowania warunków umożliwiających rozwój*

*dziecka*¹. Autorzy dokumentu przypominają, że w procesie dydaktyczno-wychowawczym niezwykle ważnym elementem jest aranżacja przestrzeni. Zachęcają do stałego lub czasowego organizowania kącików tematycznych, pobudzających przedszkolaki do wielorakiej aktywności, wpływających na

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej, Dz.U. z dnia 24 lutego 2017, poz. 356

rozbudzanie ich kreatywności i pomysłowości, uczących odpowiednich zachowań czy kształtujących wybrane umiejętności.

Wielokrotnie organizowałam razem z dziećmi różne kąciki zainteresowań, które cieszyły się dużą popularnością, zaspokajając ich potrzebę wspólnej zabawy z rówieśnikami oraz chęć samodzielnego działania, zdobywania wiedzy i określonych umiejętności. Kąciki mogą być stałym elementem przestrzeni sali przedszkolnej (wzbogacane i udoskonalane) lub pojawiać się cyklicznie w zależności od tematyki zajęć wynikających z realizacji planu miesięcznego.

Zima to czas obniżonej odporności organizmu, a co za tym idzie – większej liczby infekcji górnych i dolnych dróg oddechowych. Z tego powodu rodzice i dzieci częściej odwiedzają gabinety lekarskie. Realizując temat miesięczny „W zdrowym ciele zdrowy duch” oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rodziców, którzy zgłaszali potrzebę wsparcia w przygotowaniu dziecka do wizyty u lekarza, postanowiłam zorganizować w sali kąciku lekarski. Miał on kojarzyć się przedszkolakom z przyjazną atmosferą i zabiegami, które są konieczne dla ich zdrowia.

Postawa dzieci jest ściśle związana z naszym postrzeganiem świata. Od dorosłych zależy, czy nastawienie dziecka przed pierwszą i kolejną wizytą lekarską będzie pozytywne i pozbawione strachu. Ważne jest, aby wszelkie działania budowały u małego pacjenta zrozumienie, że wizyta u lekarza jest niezbędna dla jego zdrowia i bezpieczeństwa, a lęk, który czasem jej towarzyszy, można opanować lub zminimalizować, przygotowując się wcześniej do przeżywania takich doświadczeń.

U dziecka w wieku przedszkolnym zaczyna rozwijać się świadomość własnej cielesności. Potrafi ono nazwać swoje uczucia, postrzega siebie jako istotę wrażliwą na zranienia. Dlatego zabawa w leczenie zabawek, zakup zabawkowego zestawu lekarskiego, włączenie się najbliższych członków rodziny w kształtowanie pozytywnych i przyjaznych nawyków w tej dziedzinie spowoduje, że dziecko będzie w stanie pokonać obawy przed nieznaną mu sytuacją, a widok osoby w białym fartuchu z zawieszonym na szyi stetoskopem będzie wywoływał jedynie przyjazne.

Do działań przy organizacji kącika lekarskiego zaprosiłam rodziców, którzy bardzo chętnie wspierają mnie

we wszelkich tego typu działaniach. Kilkoro z nich to lekarze czy pielęgniarki. Rodzice, babcie i ciotce zaopatrzyły nasz kącik w różne bezpieczne dla dzieci lekarskie akcesoria. Zaprosiłam również mamę Marysi, która jest pediatrą i na co dzień spotyka się z małymi pacjentami, aby opowiedziała nam o swojej pracy oraz pokazała, jak wygląda podstawowe badanie lekarskie przy użyciu różnych akcesoriów medycznych.

Organizacja kącika lekarskiego

› **Usytuowanie kącika.** Kącik urządziłam w miejscu łatwo dostępnym. Ważne jest także, by jego lokalizacja nie utrudniała dzieciom sprawnego i bezpiecznego poruszania się po sali. Nasz utworzony został blisko okna i kącika książki, obok którego ustawiłam małe krzeselka dla pacjentów czekających w poczekalni na wizytę. Oglądanie kolorowych książek umiłało czas oczekiwania na przyjęcie przez lekarza.

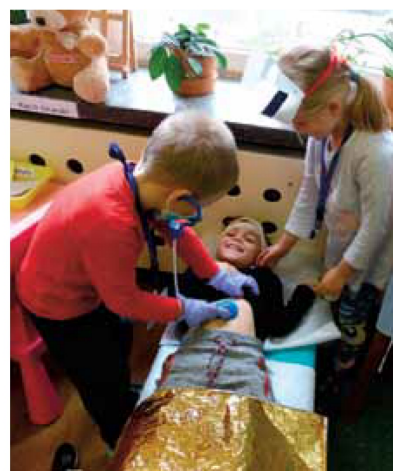
› **Napisy.** W kąciku przykleiłam tabliczkę „Kącik lekarski” oraz napis informujący pacjentów o godzinach przyjęć. Lekarzowi i pielęgniarce zrobiłam emblematy (*lekarz, pielęgniarka*), ofoliowałam je

i umocowałam na taśmie, którą dzieci, wczuwając się w rolę personelu medycznego, zakładają na szyję. Na pojemniku, do którego włożyliśmy recepty, przykleiłam napis o takiej nazwie.

› **Elementy stroju.** Oprócz etykietek z napisami lekarz nosi na szyi stetoskop, a pielęgniarka ubrana jest w fartuszek i nosi oryginalny, biało-czarny czepek.

› **Meble.** Aby urządzić ciekawe, edukacyjne miejsca zabawy, nie potrzeba zbyt wielu mebli. Wystarczy mały stolik, dwa krzeselka, leżanka (którą można zastąpić przedszkolnym leżakiem) oraz mała szafka na medyczne akcesoria. Bezpieczną zabawę w kąciku obserwuje nasz miś-pielęgniarz siedzący na parapecie okiennym.

› **Aksesoria.** Dzięki uprzejmości i zaangażowaniu rodziców w naszym kąciku pojawiły się: strzykawki, szczypczyki, szpatułki, stetoskopy (w tym jeden oryginalny), termometr (zabawkowy), aparat do mierzenia ciśnienia, aparat ze światłem do oglądania uszu, ratunkowy koc termoizolacyjny, rękawiczki, maseczki, bandaże, plastry opatrunkowe, kompresy, opaski elastyczne, puste opakowania po lekarstwach

(małe pudełka, plastikowe buteleczki), trójkątna chusta oraz niezbędne w takim miejscu nalepki dla dzielnych pacjentów. Na stoliku lekarskim nieodzownym atrybutem jest telefon, dzięki któremu o każdej porze możemy wezwać innego lekarza na konsultację lub zadzwonić po karetkę pogotowia. Na stoliku, poza pojemnikiem z receptami i małymi karteczkami położyłam ołówki, służące do wypisywania recept i opisywania sposobu dawkowania zalecanych leków. Należy pamiętać, aby na początek nie wyposażać kącika w dużą ilość akcesoriów. Dokładajmy je systematycznie, informując, w jaki sposób można z nich korzystać i gdzie należy je odłożyć po skończonej zabawie, by w kąciku zawsze panował ład i porządek.

► **Zasady zabawy.** Istotną kwestią jest ustalenie z dziećmi kilku ważnych zasad, które pozwolą na bezpieczną zabawę w kąciku. Przede wszystkim jest to ostrzeżenie przed wkładaniem jakichkolwiek przedmiotów do ust, uszu czy oczu. Wszystkie czynności medyczne (poza tymi, które są bezpieczne, np. wywiad z pacjentem) należy udawać, a badanie chorego prowadzić „na niby”. Ustaliłam z dziećmi sposób zmiany lekarzy i pielęgniarek oraz przypominałam, by dbały o porządek i odkładały używane w zabawie przedmioty na miejsce (do koszyczków, pojemników czy na półkę).

Zabawa w lekarza

Zabawę w lekarza zaczęliśmy od wysłuchania porad oraz wskazówek, jakich udzieliła nam mama Marysi, która jest lekarzem i leczy małych pacjentów. Pani doktor opowiedziała o swojej pracy i czynnościach, które wykonuje, badając dzieci. Pod jej kierunkiem wyleczyliśmy nasze ukochane misie. Dzięki ciekawym akcesoriom mogliśmy w chirurgicznych maseczkach zrobić misiowi zastrzyk znieczulający, zabandażować obojętne miejsce (ucho, łapkę, brzusek czy nogę), wypisać receptę na leki do wykupienia w aptece. Nasze pluszaki były dumne i szczęśliwe, że mają takich wspaniałych lekarzy oraz – co należy podkreślić – wcale się nie bały.

Pani doktor z pomocą córki pokazała również sposób, w jaki przeprowadza się podstawowe badania pacjenta. Robiła to w sposób delikatny i przyjazny, informując Marysię o kolejnych etapach badania. Marysia z radością poddawała się wszystkim zabiegom wykonywanym przez mamę. Wiedziała również, że swoim przykładem ma pokazać innym przedszkolakom, że takiego badania nie należy się bać i może być ono nawet całkiem przyjemne.

Dzieci nie mogły się doczekać zabawy w naszym nowym kąciku. Każdy chciał zostać lekarzem lub pielęgniarką. Pacjenci przychodzili na wizytę ze swoimi dolegliwościami, ale także przyprawiali chore misie i lalki,

które wymagały specjalistycznej pomocy lekarskiej. W kąciku zawsze panowała atmosfera skupienia i zrozumienia. Każdy pacjent był szczegółowo diagnozowany, a lekarz udzielał profesjonalnych porad i zaleceń. Dzieci z innych grup także chętnie bawią się z nami, naśladowując zaobserwowane gesty i czynności wykonywane przez małego lekarza lub pielęgniarkę. Ich kreatywność i niezwykła empatia powodowały, że ja sama z zaciekawieniem i podziwem przyglądałam się tej niezwykle twórczej zabawie.

Organizując kącik zainteresowań, pamiętajmy, że dzieci będą w nim odwzorowywały zachowania zaobserwowane u dorosłych. Dlatego ważny jest przykład, który stanie się dla nich źródłem inspiracji i naśladowania, szczególnie, jeżeli kącik, jak w przypadku lekarskiego, wymaga jasnego określenia zasad bezpieczeństwa dla poszczególnych aktywności.

Podczas zabaw w kąciku dzieci kształtują swoje zainteresowania i postawy, ćwiczą i doskonalą umiejętności oraz rozwijają mowę i myślenie. W szybkim czasie okaże się, że zabawa poszerza dziecięce słownictwo, uczy empatii, pomaga w oswojeniu lęku przed lekarzem i jest doskonałą formą kształtowania zgodnych relacji z rówieśnikami.

Jolanta Jabłońska

Przedszkole nr 196 „Kraina Misiów”
W Warszawie